

വീട് : സുരക്ഷിതത്വവും സമാധാനവും

അബ്ദുൽ ഖാലിഖ്

ഭംഗിയും സൗകര്യപ്രദവുമായ ഒരു വീട് സ്വപ്നം കാണാത്തവരുണ്ടാവുമോ? യാത്രകൾക്കിടയിൽ വഴിയോരങ്ങളിൽ കണ്ണിടക്കി സ്വപ്നം കാണുന്നവരല്ലേ ഭൂരിഭാഗവും? ജീവിതത്തിന്റെ വസന്തം മുഴുവൻ മറുനാടുകളിൽ മനമുരുകിത്തീർക്കാൻ നമ്മുടെ പ്രവാസി ലോകത്തെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് എന്താണ്? ചോര നീരാക്കി പാടത്തും പറമ്പിലും പണിയെടുക്കുന്ന പാവം മനുഷ്യരുടേയും മനസ്സ് കൊതിക്കുന്നതെന്തിനാണ്? എല്ലാം ഒരു വീടിനു തന്നെ!

താമസിക്കാനൊരു താവളം തേടുകയെന്നത് സൃഷ്ടികളുടെ സഹജബോധമാണ്. പാറി നടന്ന് ചുള്ളികമ്പു ശേഖരിക്കുന്ന കാക്കയും, ചിരിക്കിട്ടിനെ ചകിരിനാർ തേടുന്ന കുരുവിയും തേടുന്നത് വിശ്രമിക്കാൻ സുരക്ഷിതമായൊരു തുരുത്ത് നിർമ്മിക്കലാണ്.

പരിഷ്കാരത്തിന്റെയും പ്രാവശ്യവുമായും തിരതല്ലലിൽ വീട് നിർമ്മാണത്തിന്റെ മുഖ്യ ലക്ഷ്യം മനുഷ്യൻ മറന്നു. കിടന്നുറങ്ങാൻ സുരക്ഷിതമായൊരു താവളം, കുടുംബജീവിതത്തിന് സമാധാനം കളിയാടുന്ന സ്നേഹലയം... എന്നീ ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കു പകരം പ്രാവശ്യവും ആഭിജാത്യവും പ്രകടിപ്പിക്കലായി മുഖ്യലക്ഷ്യം മാത്തസ്യബുദ്ധിയോടെ പണം വാരിവിതറി 'സ്വയം അഹങ്കാരം' നടത്തിക്കുന്ന കോൺക്രീറ്റ് സൗധങ്ങൾ മലയാളിക്ക് പുതുമയുള്ളതല്ല. എന്റെ വീട് എല്ലാ നിലക്കും നാടിന്റെയും നാട്ടുകാരുടെയും ശ്രദ്ധാകേന്ദ്രവും ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുന്നതുമാവണമെന്ന ചിന്തയാണ് ഇന്ന് മിക്കവാറും ഭവന നിർമ്മാണ ലക്ഷ്യമായി ഭരിക്കുന്നത്. ധൂർത്തിന്റേയും ദുരഭിമാനത്തിന്റേയും രംഗവേദിയായി മാറുന്ന ഈ ഭവന നിർമ്മാണ സംസ്കാരം വിളിച്ചുപറയുന്നത് മലയാളിക്കിനി ഒരു 'ഭവന സാക്ഷരത്വ'യാണ് അനിവാര്യവും ആവശ്യവുമെന്നത്രേ!

കിടപ്പാടം വിറ്റ് ഗൾഫിലേക്ക് യാത്രതിരിച്ച് അത്യാവശ്യം സൗകര്യങ്ങളുണ്ടാവുമ്പോഴാണ് മലയാളിക്ക് ഈ തലതിരിഞ്ഞ വീട് നിർമ്മാണ ചിന്ത തിരികൊളുത്തുന്നത്. നിയമത്തിന്റേയോ സാങ്കേതികതയ്ക്കുടേയോ പേരിൽ നാട്ടിലേക്കു തന്നെ താമസം മാറ്റേണ്ടിവരുന്ന പ്രവാസികളുടെ എത്രയെത്ര വീടുകളാണ് കേവലം ചെമ്മൺകുടാരങ്ങളായി നോക്കുകയുണ്ടായിരുന്നവുന്നത്! ദീർഘവീക്ഷണമില്ലാതെ ചെലവിടുന്ന ഇത്തരം ലക്ഷ്യങ്ങളുടെ കടക്കണി തീർക്കാൻ പിന്നെയുള്ള പരിഹാരം ആത്മഹത്യയും! എത്രയെത്ര കുടുംബങ്ങളാണ് വീട് നിർമ്മാണമെന്ന സ്വപ്ന സാക്ഷാൽക്കാരത്തിനായി ആധാരങ്ങൾ ബാങ്കുകളിൽ ജീവപര്യന്തം നടവിനിടുന്നത്. അതെ, സാക്ഷര കേരളത്തിന് കമ്പ്യൂട്ടർ സാക്ഷരതോടൊപ്പം ഒരു ഭവനസാക്ഷരത കൂടി വേണം.

വിശ്വാസിയുടെ ജീവിതത്തിന് ദിശാബോധം പകരുന്നത് മതനിയമമാണ്. അവക്കനുസൃതമായ നിഷ്ഠയും നിലപാടുമാണ് അവൻ ഏത് കാര്യത്തിലും സ്വീകരിക്കേണ്ടത്. ശരീരത്തിന്റെ മൗലികതക്ക് വിരുദ്ധമാവാത്ത സമീപനങ്ങൾ അവന് സ്വീകരിക്കാവുന്നതുമാണ്.

കുടുംബം രൂപീകരിക്കപ്പെടുന്നത് വീടുകളിലാണ്. ഒരു പുതിയ തലമുറയുടെ സൃഷ്ടിപ്പിന് കളമൊരുക്കുന്ന സംഗമസ്ഥലമാണ് ഭവനങ്ങൾ. വീടിന്റെ വലിപ്പമോ വിഭവങ്ങളുടെ ആധിക്യമോ ഉരുപ്പികളുടെ വില പിടിപ്പോ ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ സംസ്കാരം രൂപീകരിക്കുന്നതിൽ മുഖ്യപങ്ക് വഹിക്കില്ല. തിളങ്ങി നിൽക്കുന്ന മാർബിൾ കൊട്ടാരങ്ങളിലെ അംഗങ്ങൾ, കടുപ്പമേറിയ മനസ്സിന്റെ ഉടമകളാണെങ്കിൽ പിന്നെ ആ മുദ്രലതക്ക് എന്ത് പ്രസക്തി? വീടിന്റെ ഭൗതിക-സാങ്കേതിക വിശാലതകളേക്കാൾ വീട്ടിലെ അംഗങ്ങളുടെ മാനസിക വിശാലതയാണ് ആ ഭവനത്തിലെ സന്തോഷവും ആനന്ദവും! സങ്കടകരം എന്നു പറയട്ടെ, കേവലം മാതാപിതാക്കളും മക്കളും അംഗങ്ങളും ചേർന്ന് അന്തിയുറങ്ങാനും വിശപ്പടക്കാനുമുള്ള സുരക്ഷിത താവളം മാത്രമായി നമ്മുടെ വീടുകൾ പരിമിതപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

സമകാലിക കുടുംബങ്ങളുടെ വ്യത്യസ്തമായ സ്വഭാവങ്ങൾ പരിഗണിച്ച് വീടിനെ നാലായി തരംതിരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവ (1) ഹോട്ടൽ കുടുംബം. ഭക്ഷണം കഴിക്കാനും അല്പം വിശ്രമിക്കാനും സൗകര്യം നൽകുകയാണല്ലോ ഹോട്ടലുകളുടെ ധർമ്മം. സമയമാകുമ്പോൾ ഭക്ഷണഹാളിലെത്തി ഭക്ഷണം കഴിച്ച്, ആശയ സംവേദനങ്ങളില്ലാതെ, പരസ്പര അന്വേഷണങ്ങളില്ലാതെ കഴിയുന്ന കുടുംബങ്ങൾ ഈ ഗണത്തിൽ പെടുന്നു. (2) മൂഗശാലാ കുടുംബം. മൂഗശാലയിൽ ഓരോ ജീവികളും അവരവർക്ക് നിർണയിക്കപ്പെട്ട പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം സ്ഥലങ്ങളിലായിരിക്കും. പരസ്പരം ആകോശങ്ങളും അട്ടഹാസങ്ങളും. സഹവർത്തിത്വമോ സഹകരണമോ തീരെയില്ല. സന്ദർശകരായി വരുന്നവരോട് ദീർഘബന്ധങ്ങളില്ല. ഭക്ഷണ പദാർത്ഥങ്ങൾ നൽകുമ്പോൾ കഴിക്കുന്നു. ഏതാണ്ട് ഇത്തരം പ്രത്യേകങ്ങളുള്ള ഭവനങ്ങളിലല്ലേ? വീട്ടിലെ ഓരോ അംഗവും അവരവർക്ക് നിർണയിച്ച റൂമുകളിൽ മാത്രം കഴിയുന്നു. പിതാവ് എപ്പോഴും ഗൗരവം നടിച്ച് ഒരിടത്ത്. എല്ലാം സഹിച്ച്, ഭാര്യയായി മാതാവ് വേറൊരിടത്ത്. മക്കൾ അവരവരുടെ തുരുത്തുകളിലും. അഭിപ്രായപ്രകടനങ്ങളില്ല. ആശയവിനിമയമില്ല. ശാസനകളും കൽപ്പനകളും മാത്രമായി സംസാരങ്ങൾ. അളന്നുമുറിച്ച് മാത്രം വിവരങ്ങൾ പറയുന്നു. (3) ശ്മശാന കുടുംബം. ശ്മശാന ഭൂമിയിൽ അടക്കപ്പെട്ടവർക്കിടയിൽ ആശയ വനിമയം നടക്കുമോ? തീർച്ചയായും ഇല്ല. താൻ പൊരുത്തപ്പെടാത്ത ജീവിതം നയിക്കുന്നവരോട് അസഹിഷ്ണുത പ്രകടിപ്പിച്ച് മൗനം പരിഹാരമായി കാണുമ്പോൾ ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ യശസ്സും സജീവതയും അതുവഴി ഒരു നല്ല സമൂഹ സൃഷ്ടിയുമാണ് ഇരുട്ടടയുന്നതെന്ന് ആർ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. (4) ഗോഡൗൺ കുടുംബം. വിൽപ്പനക്കുള്ള എല്ലാ വസ്തുക്കളും അധികമായി സൂക്ഷി

ക്കപ്പെടുന്ന സ്ഥലമാണല്ലോ ഗോഡൗൺ. വെടിപ്പും വൃത്തിയും ആനുപാതികമായി കുറവുള്ള സ്ഥലം. എല്ലാം സുലഭം. പക്ഷേ ക്രയവിക്രയമോ വിനിയമങ്ങളോ അവിടെ നടക്കാറില്ല. സൂക്ഷിപ്പു സ്ഥലം മാത്രമായി മാറിയാൽ ...? എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും സുലഭം. പക്ഷേ സ്നേഹം മരവിച്ച് നിൽക്കുന്നു. വിനിയമങ്ങളില്ല നിശ്ചേതനമായി മാറുന്ന വീട്.

ഒരു വീട് നിർവഹിക്കേണ്ട ക്രിയാത്മകവും ധാർമികവുമായ ദൗത്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കുന്നവയല്ല ഉപര്യുക്തനാല് വിഭാഗങ്ങൾ. പക്ഷേ അവയോട് സാമ്യപ്പെടുത്താവുന്നതാണ് മിക്ക വീടും, കുടുംബജീവിത ശൈലികളും എന്നത് തെറ്റല്ല. ഇവിടെ ചില ആലോചനകൾ അനിവാര്യമാവുകയാണ്.

പ്രതീക്ഷകളും കർത്തവ്യങ്ങളും

വീട്ടിലെ അംഗങ്ങൾ പരസ്പരം കടമകളും കർത്തവ്യങ്ങളും നിറവേറ്റുമ്പോഴേ കുടുംബജീവിതം സുഖകരമാവുകയുള്ളൂ. ഇന്നിന്റെ ചിത്രം പരിശോധിക്കൂ. മക്കൾ പ്രതീക്ഷക്കനുസരിച്ച് വളരുന്നില്ല, സ്നേഹിക്കുന്നില്ല, പെരുമാറ്റങ്ങളില്ല എന്ന് മാതാപിതാക്കളും, പിതാവും മാതാവും സ്നേഹം നൽകുന്നില്ല എന്നുമാത്രമല്ല ഒരു രക്ഷിതാവിൽ നിന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്നതൊന്നും തങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്നില്ലെന്ന് മക്കളും പരിഭവപ്പെടുന്നു. കടമകൾ നിർവഹിക്കപ്പെടുക എന്നതാണ് എല്ലാവരും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്. ഒരു പിതാവ്, ഭക്ഷണവും വസ്ത്രവും മറ്റും ഭംഗിയായി ഒരുക്കിയത് കൊണ്ട് മാത്രം വീട്ടിലെ ചുമതല അവസാനിക്കുന്നില്ല എന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ സാധിക്കണം. അവ പരിമിതപ്പെട്ടാലും രക്ഷിതാവിൽ നിന്ന് സ്നേഹവും ലാളനയും കുറയരുത്. കൊച്ചുമക്കൾക്ക് മാത്രമേ ഇവ നൽകേണ്ടതുണ്ടു എന്നില്ല. ആശയ വിനിമയം, പരസ്പരം അംഗീകരിക്കൽ, കുടിയാലോചനകൾ, ഒരുമിച്ചുള്ള ഭക്ഷണം കഴിക്കൽ, ആവശ്യമാകുന്ന സമയത്ത് പ്രോത്സാഹനം നൽകൽ, മക്കളുടെ പഠനം, ജോലി തുടങ്ങിയവയെ കുറിച്ചുള്ള ശ്രദ്ധ, അന്വേഷണങ്ങൾ, മരുമക്കളോട് തന്റെ മക്കളെപ്പോലെ പെരുമാറൽ തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളിലൂടെ നമ്മുടെ വീടിനെ ഒരു സ്നേഹാലയമാക്കി മാറ്റാൻ നമുക്ക് സാധിക്കും. കുടുംബനാഥൻ പിതാവാണ് എന്നത് ഈ രംഗത്ത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്.

മക്കൾ തങ്ങളുടെ കർത്തവ്യങ്ങൾ കൃത്യമായി പാലിക്കുന്നവരാവണം. ബഹുമാനവും കരുണയും നൽകൽ, അനുസരണശീലം നിർബന്ധമായും പ്രകടിപ്പിക്കൽ, സ്നേഹം കൈമാറൽ, കുടുംബകാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കൽ, സാധ്യമെങ്കിൽ പിതാവിന് ഒരു സഹായിയായി വർത്തിക്കൽ, എന്നിവ അവരും പാലിക്കുന്നവെങ്കിൽ വേവലാതികൾ ഇരുഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും ഇല്ലാതാക്കാം. എല്ലാം വൺവേ ട്രാഫിക് രീതിയാവുമ്പോഴാണ് വീട്ടിൽ അസമാധാനമുണ്ടാവുന്നത്. മാതാപിതാക്കൾ തന്നെയാണ് മക്കളെ നല്ല നിലയിൽ പരിവർത്തിപ്പിക്കാൻ നേതൃത്വം നൽകേണ്ടത്. അവർക്കേ അത് ശരിക്കും നിർവഹിക്കാനാവുകയുള്ളൂ.

നബി (സ) യുടെ പിതൃവാൽസല്യം നിറഞ്ഞുനിർക്കുന്ന ഒരു സ്വഭാവം അനസ് (റ) റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്നു. “ഞങ്ങളുമായി കൂടിക്കലർന്നാണ് നബി (സ) ജീവിച്ചിരുന്നത്. എത്രത്തോളമെന്നല്ലേ, എന്റെ കൊച്ചനല്ലേ നോട് അവിടുന്ന് ഇപ്രകാരം ചോദിക്കുമായിരുന്നു, അബൂ ഉമൈർ... നിന്റെ കിളിക്കുഞ്ഞിന് വിശേഷമെന്തൊക്കെ? അവന് കളിക്കൂട്ടുകാരനായി ഒരു കിളി ഉണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീട് അത് ചത്തുപോയി. (മു.അ)

ഭയവും ഭയപ്പെടുത്തലും

“എന്നെ എല്ലാവർക്കും ഭയമാവണം” എന്നൊരു സങ്കല്പം പലർക്കും ഉണ്ട്. മുതിർന്നവർ അനുജന്മാരിൽ നിന്നും മാതാപിതാക്കൾ മക്കളിൽ നിന്നും അദ്ധ്യാപകൻ ശിഷ്യരിൽ നിന്നും ഈ സങ്കല്പനം സാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെടാൻ കൊതിക്കാറുണ്ട്. അതിനായി തങ്കളുടെ നിലപാടുകളേയും വർത്തന-സമീപനങ്ങളേയും വരെ മാറ്റിയെടുക്കാനും പരിശ്രമിക്കാറുണ്ട്. എപ്പോഴും ഗൗരവം നടിച്ചു, സംസാരങ്ങൾ കുറച്ചു, കൽപ്പിക്കുന്നവരും നിയന്ത്രിക്കുന്നവരുമായി ന്യൂനതകൾക്ക് അർഹിക്കുന്നതിലപ്പുറം ആക്ഷേപങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും നൽകി, ഭയപ്പാടിന്റെ ചേരുവകൾ ചേർക്കുകയാണ് ചിലരുടെ പതിവ്.

ഒരു വീട് ഇത്തരം ചേരുവകളുടെ ഉറവിടമാകുമ്പോൾ സ്നേഹം മരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുക. ഇത്തരം കാട്ടിക്കൂട്ടലുകളുടെ ഉല്പന്നമായി വരുന്ന ഭയജന്യമായി ബഹുമാനങ്ങളോ സ്ഥായിയാവുകയില്ല. മാത്രമല്ല അവ കപടവും ബന്ധങ്ങളിൽ അകൽച്ച സൃഷ്ടിക്കുന്നതുമായിരിക്കും. മനസ്സിലുള്ള നിർഭയമായി പ്രകടിപ്പിക്കാൻ പോലും സാധ്യമാവാതെ ഇടർച്ചയോടും പതർച്ചയോടെയുമുള്ള ആശയ വിനിമയമായിരിക്കും ഉണ്ടാവുക. വീട്ടിൽ മാതാപിതാക്കൾ - മക്കൾ തമ്മിൽ ഇത്തരമൊരു അകലം ആശയവിനിമയ രംഗത്ത് സംജാതമാവുകയെന്നത് സ്നേഹവും ബന്ധവും ആദരിക്കുന് മതത്തിന് അന്യമാണെന്ന് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം. പിതാവോ ജ്യേഷ്ഠന്മാരോ സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഈ അനാവശ്യ ഭയത്തിന്റെ വിരിഞ്ഞുമുറുക്കലുകൾ വഴി അവനോട് സംസാരിക്കാൻ മാതാവിന്റെ ശുപാർശ തേടുന്ന സംഭവങ്ങൾ നമ്മുടെ വീടുകളിൽ വിരളമല്ല. അതുവഴി ചൈതന്യവത്താകേണ്ട ബന്ധങ്ങളാണ് ഇവിടെ മണ്ണടിയുന്നതെന്ന് ആർ കണ്ടു. ഇത്തരം അവസ്ഥകൾ വഴി വിശാലമായ വീടുണ്ടായിട്ടും വാടക വീടുകളിൽ താമസമാറ്റിയ മക്കളേയും അനുജന്മാരേയും ഏതു പ്രദേശത്തും കാണാം.

മക്കളോടും അനുജന്മാരോടും ആശയവിനിമയം നടത്തുന്നതും, അൽപമൊക്കെ സ്നേഹം തിരതല്ലുന്ന തമാശകളിലും ചർച്ചകളിലും മുഴുകുന്നതും കുടിയാലോചനകൾ നടത്തുന്നതും മൂലം തങ്ങൾക്ക് മേൽ അവർ മേൽക്കൊയ്മ സൃഷ്ടിച്ച് താൻ തനിക്ക് കൽപിച്ചുനൽകുന്ന സ്ഥാനത്തിന് ഉലച്ചിൽ തട്ടുമോ എന്ന ഭയമായിരിക്കാം ഒരു വേള ഉൾവലിയലുകൾ സൃഷ്ടിച്ച് ഗൗരവഭാവക്കാരനാകാൻ കാരണം. എന്നാൽ ഒരു വീടിന്റെ ശാന്തിയുടെ സുഗന്ധവും ആനന്ദത്തിന്റെ മധുരിമയും സമാധാനത്തിന്റെ നീരുറവയുമാണ്

അതുവഴി തകരുന്നത്. അതേ, സ്നേഹ ഭവനങ്ങൾ ഉഷ്ണ മരുഭൂമികളായി മാറുന്നു. 'സകീനത്ത്' (ശാന്തത) നൽകേണ്ട 'മസ്കനുകൾ' ഖബറിടം പോലെ കണക്കേ മുകതയുടെ തുരുത്തായി മാറുന്നു.

അനസ് (റ) പറയുന്നു: ഒരു സംഘം കുട്ടികളുടെ അടുത്തുകൂടി നടന്നുപോയപ്പോൾ നബി (സ) അവർക്ക് സലാം പറഞ്ഞു (ബുഖാരി, മുസ്ലിം).

ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പറയുന്നു: ഒരിക്കൽ നബി (സ) ഹസനുബ്നു അലി (റ) ചുമലിലേറ്റി പോകുകയായിരുന്നു. അതു കണ്ടു നിന്നു ഒരാൾ പറഞ്ഞു, കുട്ടീ, നീ കയറിയിരിക്കുന്ന വാഹനം എന്തൊരു നല്ല വാഹനമായിപ്പോയി! നബി (സ) പറഞ്ഞു : യാത്രക്കാരനും നല്ലവൻ തന്നെ (തിർമുദി)

നബി (സ) പറഞ്ഞു: സത്യവിശ്വാസി ഇണങ്ങാൻ പറ്റുന്നവനായിരിണം. ഇണങ്ങാതെയും ഇണങ്ങാൻ കൊള്ളാതെയും കഴിയുന്നവനിൽ യാതൊരു നന്മയുമില്ല. (അഹ്മദ്, ബൈഹഖി).

അനസ് (റ) പറയുന്നു: നബി (സ) നിർദ്ദേശിച്ചു - നിങ്ങൾ എളുപ്പമാക്കുക, പ്രയാസമുള്ളതാക്കരുത്. സന്തോഷിപ്പിക്കുക, വെറുപ്പിക്കരുത് (ബുഖാരി)

ഉപരൂക്ത വചനം സത്യവിശ്വാസിയുടെ കുടുംബ-സാമൂഹ്യ ജീവിതത്തിന്റെ വർത്തനങ്ങളേയും സുതാര്യതയേയും പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു. ലോകഗുരുവും അന്തിമ പ്രവാചകനും മനുഷ്യരിൽ ശ്രേഷ്ഠനുമായ തിരുമേനി, കുട്ടികളോട് സലാംപറയുക വഴി അവർക്കിടയിൽ ഗാഢമായ ബന്ധവും സ്നേഹവും സ്ഥാപിക്കുകയും സ്ഥായിഭാവമുള്ള ആദരവും ബഹുമാനവും നേടുകയാണ് ചെയ്തതെന്ന് അവ നമ്മെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു. പങ്കുചേരുന്നതിന്റെയും അനുപമ ഉദാഹരണങ്ങളത്രെ അവ.